termios cuiusmoi sꝫ isti tres termi. hō risibile
lapis. ꝑ istos em̄ termios ptꝫ ꝙ inutil' est cōbi/
natio ex puris negatis ·qꝛ nō sequit᷑ nullus
hō est lapis. nullū risibile ē lapis. ḡ nullū risi/
bile est hō. qꝛ p̄misse sunt vere et ꝯclusio falsa.
Tertio sꝫ sumēdi duo t̄mini quoꝝ vnus p̄di
catur de alio siue ꝯuertibiliter siue nō cōuertibi
liter cū tertio termio q̇ est supioꝛ ad vtrūqꝫ il/
loꝝ cuiusmoi sunt isti tres termini. hō risibi/
le suba. ꝑ istos em̄ tres termios patꝫ ꝙ in t̄cia
figura nō pōt inferri ꝯclusio vl'is. nō em̄ sequi
tur oīs hō est risibilis. oīs hō est suba. ergo oīs
suba est risibil'. nā p̄misse sꝫ vere et cōcluᵒ falsa
Et subdit p. hys. ꝙ ꝑ has tres reg'las. Quicūqꝫ
generi applicent᷑ siue sube. siue q̄litati. siue ali/
cui alioꝝ sp̄ inueniūtur termini ꝑ quos inutil'
ꝯiugatio mōstrabit᷑ nō tenere ꝛ tales termios
appellat p. terminos in q̇bus nulli. i. ex q̇bus
nō sequit᷑ cōclusio. Q̄ꝫ aūt sit inueīre termios
in q̇bus nō. patet ex iam dictis ¶ Circa finē
istius libri ꝓ cōplemento eoꝝ que dicta sunt
sunt dubia.

Primū dubium est

An p̄oꝛista hēat tradere aliq̄ꝫ artē inueniēdi
medium. Et videt᷑ primo ꝙ nō. quia inuenire
mediū ꝑtiet ad logicā inuētiuā. sꝫ sciētia in h̄
tractatu et libro prioꝝ tradita est resolutoria.
ergo nō ē queri ars inueniēdi mediū Scd̄o sic
per hanc partē docet᷑ inuētio mediȷ ad syllogi/
sandū ex veris veꝝ. sed arguere ex veris nō est
propriū prioristice cū posset ex falsis sillogisa
re verū. igit᷑ ꝛc̄. Solutio sic ꝓ quo ꝯsiderandū
est ꝙ mediū pōt respcū subiecti et p̄ti cōclusio
nis tripl'r se h̄re. qꝛ pōt eē añs vel ꝯn̄s vel ex/
traneū. Añs dꝛ ille termiⁿ qui añcedit aliū
in bona ꝯn̄tia siue inferius ꝯn̄s dꝛ ille qui seq̇
tur aliū in bona ꝯn̄tia vl' qui ē supius. Extra/
neus vero dꝛ qui nō est p̄dicabil' de altero. nec
ecōtra cuiusmoi sunt disꝑata. vt asinus et hō.
sunt termini sibiȷnuicē extranei. Scd̄o etiā cō
siderandū ꝙ aliq̇ sunt v̾sus ad inueiendū me
diū cōpendiose ad syllogisandū cōclusionē ex
p̄missis veris et sꝫ tales. Fecana. cageti. dafe/
nes. hebare. gedaco. Hebali stant sed nō ꝯstāt
febas. hedas. et heca. Pro quoꝝ intellectu est
notandū ꝙ in his duobᵒ v̾sibus sunt nouē di
ctiones. q̄rū sex p̄me sꝫ trisillabe. et tres vltime
sunt dissillabe. Per sex aūt primas intelligunt᷑
sex regule ad inueniendū mediū ad syllogisan
dum aliquā cōclusionē vtilē veram ex p̄missis
veris. per tres vero alias in q̇bus deficit tercia
syllaba designās cōclusionē syllogisandā signi
ficant᷑ tres cōiugationes inutiles. Tertio no
tandū est ꝙ in qualibet illaꝝ sex dictionū sunt
tres vocales. ꝑ quaꝝ vltimā intelligit᷑ cōclu/
sio syllogisanda. ita ꝙ ꝑ a intelligitur vniuer/
salis affirmatiua. per e vniuersalis negatiua. et
per i ꝑticuraris affirmatiua. per o particularis
negatiua. Et ꝑ duas vocales p̄cedentes intelli
gunt᷑ subiectū et predicatū cōclusionis syllogi
sande. ita ꝙ ꝑ e intelligit᷑ subiectū conclusiōis
syllogisande et ꝑ a predicatū eiusdē. Et ꝑ con
sonantes cū illis positas intelligit᷑ habitudo
mediȷ ad extranea. ita ꝙ ꝑ b c d intelligit᷑ ꝙ me
dium debet esse ꝯn̄s añs vel extraneū ad predi
catum cōclusionis s̄m ordinem quo ponūtur
ita ꝙ b significat ꝯn̄s ad predicatū. c añs. et d
extraneū. sed ꝑ f g et s intelligit᷑ ꝙ mediū debet
esse ꝯn̄s añs vl' extraneū ad subiectū cōclusio
nis. ita ꝙ ꝑ f intelligit᷑ consequēs. ꝑ g añcedēs
et ꝑ s extraneū. et hoc patet in his metris.

Predicat a. b sequens. c precedit. d sit extra.
F subit. f sequitur. g precedit. h sit extra ¶

Istis igitur notatis ponūtur quedā regule ad
syllogisandū diuersas cōclusiones. Prima est
ad syllogisandum vl'em affirmatiuā in primo
mō prime figure sumenduꝫ est medium qd̄ est
consequēs ad subiectū conclusionis. et añs ad
predicatū. vt ad syllogisandū istam cōclusio/
nem. Omis homo est substātia. mediuꝫ con/
ueniēs erit al' quod est cōsequēs ad subiectum
cōclusionis. et añcedens ad predicatū scꝫ sub
stantiā. et fit hoc mō syllogismus. Omē al' est
suba. omis homo est aial. ergo omis homo est
substātia. Et intelligit᷑ hec prima regula ꝑ hāc
dictionē fecana. Scd̄a regula est ad syllogi/
sandū particularē affirmatiuā in p̄mo modo
tercie figure in darapti. accipiendū est mediū
ꝙ sit añcedens ad subiectū et ad predicatū con
clusionis qd̄ significat c vtrobiqꝫ posita. vt ad
syllogisandū istam cōclusionē in darapti. Ali.
quod al' est substātia. sumendū est hoc mediū
homo qd̄ est añcedens ad subiectū et p̄dicatū
et fit sic syllogismus in darapti. Ois homo ē
substātia. omis homo est al'. ergo quoddā al'
est substātia. et significat᷑ ista regula ꝑ hanc di
ctionē cageti. Q̄ꝫ aūt nō docet syllogisare ꝑti/
cularem affirmatiuā in dariȷ siue in prima fi/
gura ptꝫ qꝛ ibi mediū nō pōt semꝑ esse añs qꝛ
sic semꝑ subiȷceret᷑ qd̄ nō congruit medio pri/
me figure vel etiā scd̄e figure. Tercia reg'la est
ad syllogisandū vl'em negatiuā in celarēt vel
in cesare meᵐ aptū erit illud qd̄ ē extraneū ad
p̄tū cōclusionis et ꝯn̄s ad sbcm̄ eiusdē. vt ad
syllogisanduꝫ istam. Nullus homo est lapis.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-78/0309
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG